

РЕШЕНИЕ

№ 317

гр. Русе , 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и първи април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ивайло Д. Иванов

при участието на секретаря Елисавета Я. Янкова
като разгледа докладваното от Ивайло Д. Иванов Гражданско дело № 20204520103849 по описа за 2020 година

Ищецът К. Р. Б. твърди, че с ответника били в трудово правоотношение по силата на сключен безсрочен трудов договор № 1764/20.08.2019г., съгласно който заемал длъжността “Охранител/организатор охрана” при пълно работно време – 8 часа, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 560.00 лева. В договора страните уговорили, че изплащането на трудовото възнаграждение ще е до 30-то число на следващия месец, за месеца, за който се дължи възнаграждението, както и че срокът на предизвестието при прекратяване на трудовото правоотношение ще е в размер на 90 дни и за двете страни. Ищецът бил с определена инвалидност с експертно решение на ТЕЛК, поради което полагащият му се платен годишен отпуск възлиза в размер на 26 дни. Поради неплащане на трудовото му възнаграждение за периода м.05.2020г. до 06.08.2020г., ищецът на последната дата подал заявление за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл.327, т.2 от КТ, което било изпратено чрез електронно заявление, което е достигнало до знанието на ответното дружество – работодател. Въпреки прекратяването на трудовото правоотношение, ответникът не му заплатил дължимите трудови възнаграждения за периода м.05.2020г. до 06.08.2020г. включително. Ищецът твърди и че не е ползвал полагащия му се платен годишен отпуск за 2019г. и 2020г. в размер на 26 дни, като при прекратяване на трудовото правоотношение не са му заплатени и дължимите се обезщетения по чл.224, ал.1 от КТ, като не му е заплатено и дължимото обезщетение по чл.221, ал.1 от КТ. Поради забава на плащането на трудовото възнаграждение, ответното дружество му дължи и лихва за забава върху дължимите трудови възнаграждения. Твърди и че работодателят изначално, при подписването на трудовия договор е отказал да впише в трудовата му книжка обстоятелствата досежно сключването на трудовия договор между страните, както и при

прекрътяването на последния не са вписани онтово необходимите обстоятелства – продължителност на трудовото правоотношение и основанието за прекрътяването му, с което е извършил нарушение на разпоредбата на чл.350, ал.1 от КТ и следва да бъде задължен да впише тези обстоятелства в трудовата книжка на К.Б.. Поради това моли съда да постанови решение, с което да бъде осъден ответника да му заплати сумите от: 1 978.36 лева, представляваща дължими трудови възнаграждения в брутен размер за периода м.05.2020г. до 06.08.2020г.; 27.10 лева, представляваща лихва за забава върху неизплатените трудови възнаграждения за периода 01.05.2020г. до 16.08.2020г.; 754.00 лева, представляваща обезщетение за 26 дни неизползван платен годишен отпуск за 2019г. и 2020г. и 1 830.00 лева, представляваща обезщетение по чл.221, ал.1 от КТ в брутен размер, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на предявяване на исковете до окончателното им изплащане, както и на основание чл.350, ал.1 от КТ ответното дружество да бъде задължено да впише в трудовата му книжка обстоятелствата за сключването на трудовия договор, продължителността на трудовото правоотношение, основанието и датата на прекрътяване на последното. Претендира и направените по делото разноси.

Съдът, като взе предвид изложените от ищеца в исквата молба фактически обстоятелства, на които основава претенциите си и формулираните петитуми, квалифицира правно предявените обективно съединени искове по чл.242, чл.245, ал.2, чл.221, ал.1, чл.224, ал.1 и чл.350, ал.1 от КТ.

Ответникът “Селект секюрити” ООД със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Пчела”, бл.199, партер, офис 3, представлявано от Атанас Георгиев Недев, в срока за отговор ответникът не подава такъв, не изпраща представител в съдебно заседание и не взема становище по предявените искове.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Страните били в трудово правоотношение по силата на сключен трудов договор № 1764/20.08.2019г., съгласно който ищецът заемал длъжността “Охранител/организатор охрана” при пълно работно време – 8 часа, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 560.00 лева в ответното дружество. В договора страните уговорили, че изплащането на трудовото възнаграждение ще е до 30-то число на следващия месец, за месеца, за който се дължи възнаграждението, а че срокът на предизвестието при прекрътяване на трудовото правоотношение ще е в размер на 90 дни и за двете страни. Ищецът бил с определена инвалидност с експертно решение на ТЕЛК, поради което полагащият му се платен годишен отпуск възлиза в размер на 26 дни, а поради неплащане на трудовото му възнаграждение за периода м.05.2020г. до 06.08.2020г., ищецът на последната дата подал заявление за прекрътяване на трудовото му правоотношение на основание чл.327, т.2 от КТ, считано от 07.08.2020г., което било изпратено чрез електронно заявление, което е

достигнало до знанието на ответното дружество – работодател, т.е. следва да се счита, че трудовото правоотношение между страните е прекратено на основание чл.327, т.2 от КТ, считано от 07.08.2020г.

От заключението на изготвената по делото съдебно-икономическа експертиза се установява, че за периода от 01.05.2020г. до 06.08.2020г. дължимото брутно трудово възнаграждение на ищеца е в размер на 1 946.19 лева, а чистата сума за получаване, след приспадане на личните осигурителни вноски е 1 678.01 лева. Вещото лице не може да даде отговор дали са изплатени тези трудови възнаграждения на ищеца, тъй като управителят на ответното дружество е отказал да предостави извлечение от ведомостите за работната заплата на дружеството за процесния период, както и платежни документи, от където да се установи начислено ли е трудовото възнаграждение на ищеца и дали е извършено плащане на дължимите суми. Лихвата за забава върху неизплатените чисти суми за получаване на трудови възнаграждения на ищеца Б. за периода от 01.05.2020г. до 06.08.2020г., изчислена в размер на законната лихва от 30-то число на месеца, следващ този, за който се дължи възнаграждението до 16.08.2020г. включително е в общ размер на 9.35 лева. Съгласно представеното от К.Б. на експертизата Експертно решение на ТЕЛК № 3383 от 09.12.2019г., на същият му е определена 64% трайно намалена работоспособност. Съгласно чл.319 от КТ работниците и служителите с трайно намалена работоспособност 50 и над 50% имат право на платен годишен отпуск не по-малко от 26 работни дни. Общо за процесния период от 21.08.2019г. до 06.08.2020г. включително на ищеца се полагат 25 дни платен годишен отпуск, а обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ възлиза в брутен размер на 663.00 лева, а след приспадането на дължимият 10% данък по ЗДДФЛ от 55.98 лева, чистата сума за получаване на обезщетението е в размер на 607.02 лева. Това обезщетение изчислено на база брутното трудово възнаграждение на ищеца за м.юли 2020г., който е месеца преди месеца на напускането на работа и което възлиза в размер на 610.00 лева. Брутната сума на обезщетението по чл.221, ал.1 от КТ на ищеца за 90 дни, изчислено на база брутното трудово възнаграждение от 610.00 лева, възлиза в брутен размер от 1 830.00 лева, а след приспадане на дължимият 10% данък по ЗДДФЛ от 183.00 лева, чистата сума за получаване на обезщетението е в размер на 1 647.00 лева. Управителят на ответното дружество не е предоставил на вещото лице първични счетоводни документи, които да удостоверяват, че са платени обезщетенията по чл.224, ал.1 и чл.221, ал.1 от КТ.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Безспорно се установява, че страните били в трудово правоотношение по силата на сключен трудов договор № 1764/20.08.2019г., съгласно който ищецът заемал длъжността “Охранител/организатор охрана” при пълно работно време – 8 часа, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 560.00 лева в ответното дружество. В договора страните уговорили, че изплащането на трудовото възнаграждение ще е до 30-то число на следващия месец, за месеца, за който се дължи възнаграждението, а че срокът на

предизвестието при прекратяване на трудовото правоотношение ще е в размер на 90 дни и за двете страни. Поради неплащане на трудовото му възнаграждение за периода м.05.2020г. до 06.08.2020г., ищецът на последната дата подал заявление за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл.327, т.2 от КТ, считано от 07.08.2020г., което било изпратено чрез електронно заявление, което е достигнало до знанието на ответното дружество – работодател, т.е. следва да се счита, че трудовото правоотношение между страните е прекратено на основание чл.327, т.2 от КТ, считано от 07.08.2020г.

Положеният труд по трудовото правоотношение е възмезден и за предоставената работна сила, работодателят дължи на работника насрещна престация – трудово възнаграждение. От заключението на изготвената по делото съдебно-икономическа експертиза се установява, че за периода от 01.05.2020г. до 06.08.2020г. дължимото брутно трудово възнаграждение на ищеца е в размер на 1 946.19 лева, а чистата сума за получаване, след приспадане на личните осигурителни вноски е 1 678.01 лева. По делото не са представени от ответника доказателства, че е изпратил на ищеца тези трудови възнаграждения по предвидения в чл.270, ал.3 от КТ начин, а доказателствената тежест за това е негова, както му е било указано и с доклада по делото. Тези искове следва да се уважат до брутния размер от 1 946.19 лева, а в останала им част до пълния предявен размер от 1 978.36 лева да се отхвърлят като неоснователни. Върху присъдената главница следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на предявяване на исковете – 31.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

При забавено плащане на трудовото възнаграждение се дължи обезщетение в размер на законната лихва, считано от датата на падежа. Задължението на работодателя е срочно и същият е поставен в забава от първо число на месеца, следващ месеца, за който се дължи трудовото възнаграждение, както е било уговорено и в трудовия договор сключен между страните. Лихвата за забава се определя на база законната лихва, установена за страната – чл.245, ал.2 от КТ. В конкретния случай е налице неизпълнение на задължението на работодателя за заплащане трудовите възнаграждения на ищеца за периода 01.05.2020г. до 06.08.2020г., поради което исковете за осъждането му да заплати обезщетение за забава в размер на законната лихва са доказани по своето правно основание. По отношение на техния размер, съдът взе предвид заключението на съдебно-икономическата експертиза, съгласно която лихвата за забава върху нетния размер на неизплатените трудови възнаграждения за периода 01.07.2020г. до 30.08.2020г. възлиза в общ размер от 9.35 лева. До този размер иска следва да се уважи, а в останалата му част до пълния предявен размер от 27.10 лева да се отхвърли като неоснователен.

Съгласно разпоредбата на чл.224, ал.1 от КТ, работникът, който не е използвал полагащия му се платен годишен отпуск, при прекратяване на трудовото правоотношение има право на парично обезщетение. Видно от заключението на изготвената по делото съдебно-икономическа експертиза ищецът има неизползван платен годишен отпуск за процесния период от 21.08.2019г. до 06.08.2020г. включително от 25 дни, а обезщетението

по чл.224, ал.1 от КТ възлиза в брутен размер на 663.00 лева, а след приспадането на дължимият 10% данък по ЗДДФЛ от 55.98 лева, чистата сума за получаване на обезщетението е в размер на 607.02 лева, за което не са представени доказателства да е било изплатено от работодателя. До този брутен размер от 663.00 лева иска следва да се уважи, а в останалата му част до пълния предявен размер от 754.00 лева и за 1 ден платен годишен отпуск за 2019г., да се отхвърли като неоснователен. Върху присъдената главница следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на предявяване на иска – 31.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

Съгласно чл.221, ал.1 от КТ при прекратяване на трудовото правоотношение от работника или служителя без предизвестие в случаите на чл.327, ал.1, т.2 и 3 от КТ работодателят му дължи обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение за срока на предизвестията при безсрочно трудово правоотношение. По делото не се спори, че трудовото правоотношение между страните е било безсрочно, като същото е прекратено на основание чл.327, ал.1, т.2 от КТ. Поради това съдът намира, че и този иск е доказан по своето правно основание и ответника дължи на ищеца обезщетение по чл.221, ал.1 от КТ в размер на брутното му трудово възнаграждение за 90 дни, както е било уговорено в сключения между страните трудов договор. По отношение на неговия размер, съдът взе предвид заключението на съдебно-икономическата експертиза по делото, съгласно която размерът на обезщетението по чл.221, ал.1 от КТ, изчислено на база последното брутно трудово възнаграждение за пълен работен месец възлиза на 1 830.00 лева, а след приспадане на дължимият 10% данък по ЗДДФЛ от 183.00 лева, чистата сума за получаване на обезщетението е в размер на 1 647.00 лева. По делото не са представени доказателства това обезщетение да е било изплатено от работодателя, а доказателствената тежест за това е негова, както му е било указано и с доклада по делото. Този иск като основателен и доказан до брутния му размер следва да се уважи изцяло. Върху присъдената главница следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на предявяване на иска – 31.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл.350, ал.1 от КТ ответното дружество следва да бъде задължено да впише в трудовата книжка на ищеца обстоятелствата за сключването на трудовия договор, продължителността на трудовото правоотношение, основанията и датата на прекратяване на последното, тъй като работодателят не е представил по делото доказателства, че е изпълнил това свое законовопредвидено задължение.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и предвид уважаването на предявените искове, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 200.00 лева – заплатено възнаграждение на редовно упълномощения адвокат.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе, сумата от 177.94 лева – държавна такса върху уважения размер на предявените искове и 250.00 лева – направени разноски за заплатено

възнаграждение на вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза.

Мотивиран така и на основание чл.235 и сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА “Селект секюрити” ООД със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Пчела”, бл.199, партер, офис 3, ЕИК 202938620, представлявано от Атанас Георгиев Недев, да заплати на К. Р. Б. от гр.Русе, ул.”Доростол” № 59, вх.2, ет.8, с ЕГН: ***** и съдебен адрес: гр.Русе, ул.”Църковна независимост” № 3, офис 4 - адвокат Я.Д. П., сумите от 1 946.19 лева /хиляда деветстотин четиридесет и шест лева и деветнадесет стотинки/, представляваща дължими трудови възнаграждения в брутен размер за периода м.05.2020г. до 06.08.2020г.; 9.35 лева /девет лева и тридесет и пет стотинки/, представляваща лихва за забава за периода 01.07.2020г. до 30.08.2020г. върху неизплатените трудови възнаграждения за периода 01.05.2020г. до 16.08.2020г.; 663.00 /шестстотин шестдесет и три/ лева, представляваща обезщетение за 25 дни неизползван платен годишен отпуск за 2019г. и 2020г. в брутен размер и 1 830.00 /хиляда осемстотин и тридесет/ лева, представляваща обезщетение по чл.221, ал.1 от КТ в брутен размер, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 31.08.2020г. до окончателното им изплащане, както и сумата от 200.00 /двеста/ лева – направени по делото разноски.

ОТХВЪРЛЯ предявените от К. Р. Б. от гр.Русе, ул.”Доростол” № 59, вх.2, ет.8, с ЕГН: ***** и съдебен адрес: гр.Русе, ул.”Църковна независимост” № 3, офис 4 - адвокат Я.Д. П., против “Селект секюрити” ООД със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Пчела”, бл.199, партер, офис 3, ЕИК 202938620, представлявано от Атанас Георгиев Недев, искове за претендираните трудови възнаграждения за периода м.05.2020г. до 06.08.2020г. в частта от 1 946.19 лева /хиляда деветстотин четиридесет и шест лева и деветнадесет стотинки/ до пълния предявен размер от 1 978.36 лева /хиляда деветстотин седемдесет и осем лева и тридесет и шест стотинки/; иск за претендираната лихва за забава върху неизплатените трудови възнаграждения, за периода 01.07.2020г. до 30.08.2020г. в частта от 9.35 лева /девет лева и тридесет и пет стотинки/ до пълния предявен размер от 27.10 лева /двадесет и седем лева и десет стотинки/ и иск за претендираното обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск за 2019г. и 2020г. в частта от 663.00 /шестстотин шестдесет и три/ лева до пълния предявен размер от 754.00 /седемстотин петдесет и четири/ лева и за 1 ден платен годишен отпуск за 2019г., като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ЗАДЪЛЖАВА “Селект секюрити” ООД със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Пчела”, бл.199, партер, офис 3, ЕИК 202938620, представлявано от Атанас Георгиев Недев, на основание чл.350, ал.1 от КТ да впише в трудовата книжка на К. Р. Б., с ЕГН: *****, обстоятелствата за сключването на трудовия договор, продължителността на трудовото правоотношение, основаниято и датата на прекратяване на последното.

ОСЪЖДА “Селект секюрити” ООД със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Пчела”, бл.199, партер, офис 3, ЕИК 202938620, представлявано от Атанас Георгиев Недев, да заплати по бюджетната сметка на Районен съд - гр.Русе, сумите от 177.94 лева /сто седемдесет и седем лева и деветдесет и четири стотинки/ - държавна такса върху уважения размер на предявените иски и 250.00 /двеста и петдесет/ лева - направени разноси по делото за заплатено възнаграждение на вещото лице.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Русенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____